

عنوان مقاله:

تذکر و نقش تربیتی آن در نهج البلاغه

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی روانشناسی، علوم تربیتی و سبک زندگی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

درنه فیضی دربندی - دانشجوی ارشد رشته علوم حدیث گرایش نهج البلاغه دانشگاه قرآن و حدیث

حسن حسن زاده - دانشجوی دکتری تصوف و عرفان اسلامی دانشگاه ادیان و مذاهب

خلاصه مقاله:

بررسی قلمرو مفهوم تذکر در نهج البلاغه نشان می دهد در این کتاب تذکر در چهار مورد به کار برده شده است که عبارتند از: 1- یادآوری نعمت های الهی 2- ذکر خدا 3- یادآوری مرگ و قیامت 4- یادآوری سرگذشت دیگران (عبرت). تذکر، عبارتست از گفتار و یا رفتاری که از مری سر می زند تا متربی را نسبت به آنچه از یاد برده و یا از آن غفلت کرده و یا از آن بی خبر است و اطلاع از آن برای او لازم است، آگاه سازد و احساسات او را در قبال آنها برانگیزد. هدف اصلی این پژوهش تبیین نقش تذکر در تربیت در نهج البلاغه است. برخی ویژگی های تربیتی تذکر که در نهج البلاغه آمده است عبارتند از: 1- فطری بودن 2- تدریجی بودن 3- الهی بودن 4- عمومی بودن 5- جهانی و جاودانی بودن 6- مستمر بودن. این تحقیق از نوع نظری و روش آن توصیفی - تحلیلی است و برای جمع آوری اطلاعات و داده های لازم آن از روش اسنادی و کتابخانه ای استفاده شده است .

کلمات کلیدی:

امام علی ع ، تذکر، ذکر، نهج البلاغه، تربیت اسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/593505>

